

עפ"ג 55832/09/14 - אדוארד גטאס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

10 דצמבר 2014

עפ"ג 55832-09-14 גטאס נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ
כב' השופט ד"ר יגאל מרזל
כב' השופט אריה רומנוב

בעניין: אדוארד גטאס
באמצעות הסניגוריה הציבורית
ע"י ב"כ עו"ד אכרם אבו לבדה

המערער

נגד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד ענת ארוסי-כהן

המשיבה

פסק דין

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת דנה כהן-לקח) מיום 3.7.2014. בפסק דין זה נגזר על המערער, לאחר שהורשע על יסוד הודאתו, עונש מאסר בפועל של 25 חודשים (בניכוי ימי מעצר). כמו כן הופעל עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים מהם חודשיים לריצוי בחופף והיתרה במצטבר (כלומר בסך הכל הושתו על הנאשם 35 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו). כמו כן הוטלו על המערער מאסרים מותנים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר - האחד לתקופת מאסר של עשרה חודשים בביצוע עבירת רכוש מסוג פשע; והשני לתקופת מאסר של חמישה חודשים בביצוע עבירת רכוש מסוג עוון. הערעור שלפנינו מכון נגד חומרת העונש.
2. כתב האישום שהוגש נגד המערער ייחס לו עבירות של התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (שתי עבירות); גניבה, לפי סעיף 348 לחוק (שתי עבירות); והחזקת כלי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק העונשין. בכתב האישום שני אישומים: האישום הראשון עניינו פריצה לבית מגורים בירושלים ביום 28.6.2013. לפי כתב האישום, המערער טיפס על סולם לחלון הבית המצוי בקומה הראשונה. הוא פתח את החלון ואת התריס שהיו סגורים ונכנס לבית בעוד בני הבית ישנים. המערער גנב סך של 150 ₪ מהבית (הסכום המקורי באישום היה גבוה יותר אולם ענין זה תוקן בהמשך בהסכמה כפי הסך האמור). כאשר יצא מהבית דרך החלון הבחין בו שכן ששאל למעשיו. המערער נבהל, נפל מראש הסולם ארצה - ונחבל. בכליו נתפס מברג משויף המהווה כלי פריצה. האישום השני הינו אירוע שהיה בלילה שבין 27.6.2013-28.6.2013,

וזאת בבית מגורים אחר בירושלים. לפי כתב האישום, פרץ המערער לאותו בית אחר וגנב ממנו מכשיר טלפון נייד. בבוקרו של ה-28.6.2013 נעצר המערער ובכליו נתפס מכשיר הטלפון הנייד.

3. בגזר דין מפורט קבע בית משפט קמא שכל אחד משני האישומים שבכתב האישום מהווה אירוע נפרד לצורך קביעת מתחם ענישה הולמת. כך נוכח חומרת המעשים בכל אישום ובשים לב לכך שמדובר בשתי דירות מגורים נפרדות ונזקים לשני מתלוננים שונים. עם זאת, בהתחשב בכך שהעבירות דומות במהותן והן בוצעו על ידי המערער באותה עיר ובסמיכות זמנים רבה, מצא בית משפט קמא לגזור על המערער עונש כולל בגין העבירות. לאחר שעמד על הערכים המוגנים שנפגעים בגין עבירת ההתפרצות למקום מגורים, תוך שנלוו לכך עבירות נוספות כגניבה או החזקת כלי פריצה, ציין בית משפט קמא את הנסיבות הספציפיות של ביצוע העבירות תוך הסיכון הרב שהיה טמון לשלום בני הבית ואת עוצמת הפגיעה בתחושותיהם של נפגעי העבירה (באישום הראשון). ועוד צוין לגבי אישום זה, שהמערער חדל ממעשיו לא מיוזמתו "אלא עקב תפיסתו בכף". בה בעת צוין, שהסיבה לביצוע העבירות נעוצה בהתמכרות נמשכת של המערער לסמים. המערער ביצע את העבירות לבדו וללא תכום. ערך הגניבה לא היה גבוה במיוחד בשני האישומים. בקביעת העונש המתאים שקל בית משפט קמא כשיקולים לקולה את לקיחת האחריות של המערער ואת העובדה שחסך את הצורך בניהול הוכחות ובשמיעת עדים. כן נלקחו בחשבון נסיבות חייו הלא-פשוטות של המערער כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן; את הפגיעה כתוצאה מנפילתו מן הסולם (באישום הראשון); וכן את רצונו להשתלב בטיפול בתחום הסמים בין כותלי הכלא. כשיקולים לחומרה נשקל העבר הפלילי המכביד של המערער בשלל עבירות אלימות ורכוש לרבות ריצוי מספר רב יחסית של עונשי מאסר בפועל וכן ביצוע המעשים מושה הליך זה תוך שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 12 חודשים. ועוד צוין, היעדר ההצלחה והיעדר הרצון של נסיונות גמילה של המערער מחוץ לכותלי בית הסוהר.

4. באיזון בין מכלול השיקולים מצא אפוא בית משפט קמא להטיל על המערער עונש כולל של 25 חודשים לריצוי בפועל בניכוי ימי מאסרו וכן מאסר מותנה הצופה פני עתיד וזאת בגין הרשתתו בשני האישומים מושה הליך. ואשר לעונש המותנה בן 12 החודשים, הרי שבהתחשב בדפוס ההתנהגות העברייני החוזר של המערער ונקודת המוצא של הפעלה במצטבר של מאסר מותנה; כמו גם היעדר הליך טיפולי בעת הזו; וכן ההודאה ולקיחת האחריות והשיקום הצפוי בין כותלי בית הכלא - הפעיל בית משפט קמא את המאסר המותנה כאמור כך שחודשיים מ-12 החודשים הופעלו בחופף ואילו היתרה הופעלה במצטבר. נוכח מצבו הכלכלי של המערער ובשים לב למאסר בפועל נמנע בית משפט קמא מהשתת ענישה בעלת רכיב כספי.

5. בערעור שלפנינו נטען שיש להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא שכן מדובר בעונש חמור יתר על המידה בנסיבות המקרה. המערער טען שהיה על בית משפט קמא לקבוע שמדובר במסכת אירועים אחת ובאירוע מתמשך אחד. ממילא היה מקום לקבוע מתחם ענישה אחד בגין האירוע כולו ולא שני מתחמים נפרדים. עוד נטען שמדובר בעונש חמור ביחס לרף הענישה הנוהג בהסדרי טיעון. ועוד נטען, שלא היה מקום להפעיל את רוב רובו של המאסר המותנה במצטבר. המערער הדגיש את נסיבותיו האישיות ובכלל זה הפגיעה שנגרמה לו במהלך ביצוע אחת מן העבירות, וכן את מצבו הכלכלי הקשה. עוד התבקש לתת משקל רב יותר משניתן בבית משפט קמא לנסיונות הגמילה והצלחת ההליך הטיפולי שאמור להתחיל בקרוב.

6. עיינו במכלול החומר שהונח לפתחנו ושמענו את טענות ב"כ הצדדים. לאחר עיון ושמיעה אלה, מסקנתנו היא שדין הערעור להידחות. לא מצאנו מקום להתערב במהלך הבניית שיקול הדעת של בית משפט קמא בנסיבות

המקרה במובן זה שנמצא כאמור מקום לקבוע מתחם ענישה הולם נפרד לגבי כל אחת מן העבירות ונוכח ההבדלים וההבחנות שפורטו בגזר הדין. כך בכלל וכך בפרט משעה שבית משפט קמא מצא מקום כאמור לקבוע עונש כולל בגין שני האישומים. עונש זה, של 25 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי המעצר, אינו מקים עילה להתערבותנו. בית משפט קמא שקל את השיקולים הרלבנטיים בעניין זה ובכלל זה הסיכון הרב שהיה טמון לשלום בני הבית באישום הראשון ואת חומרת העבירות שבשני האישומים ככאלה. גם לא מצאנו מקום להתערב בקביעת בית משפט קמא לעניין החפיפה של שני חודשי מאסר בלבד מתוך 12 חודשי המאסר המותנה שהופעלו. זאת, כאמור בגזר הדין, לא רק בגלל נקודת המוצא הסטטוטורית אלא גם נוכח דפוס ההתנהגות העברייני החוזר של המערער. נסיבותיו האישיות של המערער אכן אינן פשוטות והדברים עולים מתסקיר שירות המבחן. אך מתסקיר זה עולה גם הקושי של המערער לקחת אחריות על התנהגותו וכן השימוש הממושך בחומרים פסיכואקטיביים תוך היעדר אינדיקציה לטיפול נוסף מחוץ לכלא. ועל כך יש להוסיף, את עברו הפלילי המכביד ביותר של המערער ואת העובדה שהמעשים מושא כתב האישום בוצעו כנזכר בגזר הדין, תוך שתלוי ועומד נגד המערער עונש מאסר מותנה ממשי.

7. במכלול שיקולים אלה, העונש שנגזר בבית משפט קמא הוא עונש ראוי והולם את נסיבות המקרה ויש בו כדי לשקלל גם את כל הטענות לקולה שטען המערער לפני בית משפט קמא - ותוך שהוא חוזר וטוען אותם גם לפנינו. לא מצאנו אפוא עילה להתערבות בגזר דינו של בית משפט קמא, והערעור נדחה.

פסק הדין יישלח לב"כ הצדדים באמצעות הפקסימיליה כפי הסכמתם, וכן לשב"ס.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ה, 10 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.

אריה רומנוב, שופט

**ד"ר יגאל מרזל,
שופט**

**גילה כנפי שטייניץ,
שופטת**